

[Arbejdsministeren.]

enskomst ikke foreligger, at der betales den sædvanemæssige løn. Arbejdsløshedskassen og arbejdsanvisningskontoret underrettes samtidig om betingelserne samt om vedkommende udlændings navn og beskæftigelsessted. På denne måde er der skabt mulighed for at påse, at den pågældende bliver aflønnet i overensstemmelse med de fastsatte overenskomster eller gældende sædvane.

Gunhild Due: Jeg er glad for at høre, at der sidder et udvalg, som arbejder med sådan en pjece, og jeg kan jo forstå, at de arbejdere, som har arbejdstilladelse, på sin vis skulle være nogenlunde sikre på at få oplysning om, hvor de kan få råd, hvis de trænger til det. Jeg ved så ikke, hvordan det forholder sig; men der cirkulerer jo nogle tal for, hvor mange fremmedarbejdere der opholder sig her i landet uden lovlig arbejdstilladelse. Jeg har hørt et tal på 12.000, som jeg slet ikke tør sige om er rigtigt — det kunne jeg næsten ikke tænke mig det er — men jeg vil næsten ikke høre, om man ikke på en eller anden måde også kunne få fat på disse mennesker. Jeg er klar over, at de jo i hvert fald vil få den pjece, der er tale om, men det er vel just dem, der er kommet herop under forkerte forudsætninger, som trænger til en ordentlig vejledning, eventuelt hjælp til at komme tilbage til deres eget land, hvis vi ikke er i stand til at beholde dem her. Og jeg ved ikke, om man gør sig tanker om, hvad man eventuelt kan gøre også for disse.

Arbejdsministeren (Lauge Dahlgaard): Ja, jeg ved selvsagt ikke, hvor mange arbejdere der opholder sig her i landet uden lovlig arbejdstilladelse. Men det spørgsmål, fru Gunhild Due nævner, vil jeg tro kan få aktuel behandling, når pjecen bliver fordelt til arbejdsanvisningskontorerne og socialkontorerne, idet man i forbindelse hermed kan sørge for, at der gennem dagspressen og på arbejdspladserne og på anden måde gives de pågældende besked om, hvor de kan gå hen og få denne fremmedsprogede pjece.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Lene Christensen* til handelsministeren:

„Hotel- og restaurationsbranchen arbejder med forskellige priser i og uden for sæsonen. Mener ministeren, at dette er i overensstemmelse med avancestoploven?“

Lene Christensen: Vi ved alle, at turismen i Danmark arbejder under hårde vilkår, bl. a. som følge af en høj beskatning, der efter regeringens sidste udspil vil blive endnu højere. Ganske vist har jeg bemærket, at regeringen agter at nedsætte restaurations-skatten, men dette vil nok næppe kompensere momsforhøjelsen. Da jeg er bekendt med, at restaurations- og hotelbranchen arbejder med to priser, nemlig én om vinteren og én i turistsæsonen, beder jeg ministeren oplyse mig om, hvordan man agter at administrere den nylig vedtagne avancestoplov i dette tilfælde.

Handelsministeren (Knud Thomsen): I anledning af fru Lene Christensens spørgsmål skal jeg oplyse, at administrationen af avancestoploven henligger under monopoltilsynet. Jeg kan yderligere oplyse, at på områder, hvor stærke sæsonmæssige prisændringer gør sig gældende, har monopoltilsynet hidtil fulgt den praksis at sammenligne priserne for to sæsoner, der kan sammenlignes eller sidestilles — vintersæsonen for sig og sommersæsonen for sig. Dette gælder f. eks., for at nævne et andet område, også vurderingen af pris- og avanceforhold for sommergrøntsager og sommerfrugt. Disse priser kan naturligvis ikke direkte sammenlignes med priser og avancer på vintergrøntsager og vinterfrugt.

Jeg ved, at monopoltilsynet praktiserer noget lignende med hensyn til hotel- og restaurationsbranchen. Det kan meget vel tænkes, at hoteller med udpræget sommersæson arbejder med små eller endog tabgivende priser om vinteren, som det så igen er naturligt at søge dækket ind om sommeren.

I et stærkt sæsonbetonet erhverv, som der her er tale om, har det været monopoltilsynets praksis ved vurdering af priser og avancer at anlægge en gennemsnitsbetragtning for året som helhed. Der er ikke ved avancestoploven lagt hindringer i vejen for, at monopoltilsynet på dette område kan